

Forslaget Nr. 4, at sørge for, at disse blive saaledes simplificerede, at vi ikke faae et Om-
svøbsdepartement, som ikke er til nogen Nytte.

L. C. Larsen: Jeg skal først bemærke, at jeg agter at stemme for Forslaget under Nr. 23, der gaaer ud paa, at den Fordeling af de til Udlaan bestemte Midler mellem de forskjellige Amtsrads kredse, som foreslaaes i Loven, skal bortfalde, og dersom det vedtages, ville flere af de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, blive overflødige; men for det Tilfælde, at Forslaget under Nr. 23 ikke vedtages, skal jeg til-
lade mig at anbefale disse Forslag og nærmere begrunde dem. Jeg mener, at det maa være en Selsølgelse, at naar de forskjellige Amtsrads-
kredse her i Landet faae den Ret, at et saadant Beløb af de Midler, der skulle udlaanes, som svarer til de Midler, der ere komne fra Kredsen, skal anbringes i selve Kredsen, hvor Kjøbenhavn ogsaa have den samme Ret, idet den da maa betragtes som en Amtsrads kreds. Derimod er det naturligtvis ikke min Mening, at de betydelige Midler, som allerede af Kjøbenhavns Overformynderi ere udlaante i Panter rundt omkring i Landet, skulle drages tilbage, eller at der skal gjøres Vanskeligheder ved at fornøje disse Laan ved Eierliste, men dette har jeg ogsaa udtrykkelig udtalt. Derhos er det min Mening, at der i temmelig stort Omfang bør indkjøbes offentlige Papirer, hvilket vil medføre, at den Sum, som bliver til Udlaan i Kjøbenhavn, ikke bliver saa stor, at der er nogen Betænkelse ved der at udlaane den. Dette er Gjenstanden for Forslaget under Nr. 3, hvilket derhos gaaer ud paa i Kjøbenhavn at indføre den samme Ordning, som i § 8 foreslaaes for Overformynderiet udenfor Kjøbenhavn, idet jeg ikke indseer Andet, end at, naar man finder disse Forslag betryggende der, bør de ogsaa anvendes i Kjøbenhavn. Laanebestyrelsen vil altsaa, istedetfor som nu at bestaae af Overformynderen og to af Borgerrepræsentationen valgte Mænd, komme til at bestaae af en særstilt Laanebestyrelse og Overformynderen, og Forholdet mellem disse to Parter bliver da ganske det samme som udenfor Kjøbenhavn, hvad enten man til Slutning kommer til i Uenighedstilfælde at lade Be-

lutningen falde bort, eller man lader Justitsministeren afgjøre Sagen. Fremdeles vil Endringsforslaget under Nr. 3 føre til, at Overformynderen i Kjøbenhavn ikke eneraadig vil kunne bestemme, hvor store Midler der skal anvendes til Indkjøb af offentlige Papirer, men at dette som foreslaaet i § 8 nærmere skal bestemmes af Justitsministeren, og endelig, at Laanebestyrelsen ogsaa i Kjøbenhavn skal høres ikke blot ved det første Udlaan af Midlerne, men ogsaa ved Overgangen fra een Eier til en anden, hvilket nu ikke finder Sted. — To ærede Medlemmer have til § 1 stillet et Forslag, som tilbeels gaaer ud paa det Samme, som mit Forslag under Nr. 3, nemlig, at der i Paragraphen indskydes en Henviisning til første Stykke af § 8; thi jeg antager, at der hermed menes det foreslaaede første Stykke. Dette er forsaavidt ganske rigtigt, og hvis Forslaget under Nr. 23 antages, vil mit Forslag jo ogsaa falde bort, men hvis derimod Forslaget under Nr. 23 ikke vedtages, troer jeg, at mit Forslag under Nr. 3, som i det Hele er fuldstændigere end Forslaget under Nr. 2, turde fortjene Fortrinnet. — Under Nr. 20 har jeg stillet et Forslag, der gaaer ud paa Følgende: „Justitsministeren giver nærmere Forskrifter for, hvor stor en Deel af Overformynderiets Midler der skal anbringes ved Indkjøb af Værdipapirer, og hvilke Sorter Værdipapirer dertil maa „benyttes“. Et meget lignende Forslag er under Nr. 19 stillet af to ærede Medlemmer, men der er dog den Forskjel mellem disse to Forslag, at det under Nr. 19 indeholder en større Udvikling end mit. Jeg troer imidlertid, at det kan være tvivlsomt, om dette er rigtigt, og jeg kan saaledes ikke ansee det for nødvendigt, at der hvert Aar gives Forskrifter for, hvilke Værdipapirer der maa indkjøbes; jeg anseer det for rigtigere, at denne Sag holdes i sin Almindelighed. Dernæst har jeg den Bemærkning at gjøre, at dette Forslag udtrykkelig omtaler Statsobligationer, hvilke jeg ikke nævner i mit Forslag under Nr. 20, og det forekommer mig ogsaa noget betænkeligt, saaledes at give en udtrykkelig Anviisning paa Indkjøb af dem. Jeg troer, at der fra en Tid, som nu heldigtvis ligger fjern, er nogen Frygt tilbage for, at Staten skulde komme til